

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **R. S.**, zastoupený JUDr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2016, č. j. KUKHK 16016/DS/2016/Er, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 7. 6. 2018, č. j. 28 A 17/2016 – 32,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se zamítá.**
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností napadl žalobce v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2016. Tímto rozhodnutím bylo podle § 92 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítnuto jako opožděné odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., provozu na pozemních komunikacích v souvislosti s porušením § 18 odst. 4 téhož zákona. Za to mu byla uložena pokuta ve výši 2 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

[2] Při posouzení věci vycházel krajský soud z následujícího skutkového stavu. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo žalobci doručeno dne 12. 2. 2016. Dne 29. 2. 2016 (v poslední den odvolací lhůty) předal žalobce České poště elektronickou formou ke zpracování do podoby listinné zásilky elektronický soubor obsahující odvolání v rámci služby „Hybridní pošta“. Tuto skutečnost doložil žalobce i podacím lístkem pošty. Podle výpisu „Skladování zásilek“ byla však tato zásilka podána k poštovní přepravě až dne 1. 3. 2016.

[3] Při hodnocení výše u vedených skutečností dospěl krajský soud k závěru, že odvolání v dané věci nebylo žalobcem podáno včas, neboť datum uvedené na podacím lístku označovalo pouze den elektronické objednávky hybridní služby České pošty, nikoliv den předání zásilky k poštovní přepravě. Ve svých závěrech přitom krajský soud vyšel z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2017, č. j. 10 As 20/2017 – 49, který stanovil, že *„den elektronické objednávky služby Dopis Online přes webovou stránku <http://online.postservis.cz> není okamžikem podání zásilky k poštovní přepravě ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu.“* Podle Nejvyššího správního soudu *„není žádný rozumný důvod se domnívat, že v případě služby DopisOnline, která je službou ryze soukromé povahy, má být za okamžik podání zásilky k poštovní přepravě považovat z hlediska veřejného práva již den objednání této služby, bez ohledu na to, kdy pošta skutečnou zásilku zpracuje a předá ve smyslu zákona o poštovních službách k poštovní přepravě.“* Jestliže ke zpracování elektronické objednávky žalobce do podoby listinné zásilky a předání této zásilky obsahující odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně k poštovní přepravě došlo až dne 1. 3. 2016, bylo takto podané odvolání opožděné. Krajský soud proto vyhodnotil napadené rozhodnutí žalovaného jako zákonné.

[4] Kasační stížnost podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., konkrétně pro nesprávné posouzení právní otázky *„kdy dojde k podání ve smyslu § 40 odst. 1 správního řádu“*. V textu kasační stížnosti obsáhle polemizuje s výše uvedenými závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu a dovozuje, že rozhodující pro posouzení dne podání je datum uvedené na podacím lístku, nikoliv razítko pošty na obálce. Na podporu svých závěrů především uvádí, že názor rozšířeného senátu porušuje princip priority ústavně konformní varianty výkladu, neboť výkladové varianty se nabízely dvě, přičemž rozšířený senát se přiklonil k té pro účastníky nepříznivější, čímž v projednávaném případě znemožnil věcné projednání přestupku v odvolacím řízení.

[5] Respektován nebyl podle stěžovatele ani požadavek na spravedlivé rozhodování soudů, neboť žalobci byl instanční přezkum upřen pouze proto, že jej Česká pošta, s. p. uvedla v omyl tím, že mu vystavila podací lístek s datem podání 1. 3. 2016 (stěžovatel měl zřejmě na mysli 29. 2. 2016 – pozn. soudu), ačkoliv v tento den nebylo podání údajně učiněno. Podle názoru stěžovatele nelze zamítnout jako opožděné odvolání, jestliže je podal v poslední den lhůty, a tedy včas, přičemž subjekt, který byl povinen je doručit, mu jako potvrzení vydal dosud akceptovaný důkaz v podobě podacího lístku. Pro takový postup správního orgánu tak neexistuje legitimní důvod, protože stěžovatel nic nezanedbal a byl v dobré víře, že odvolání podal včas. Nelze pominout ani skutečnost, že podací lístek je veřejná listina. Pokud ovšem Česká pošta při vyznačení data, kdy byla zásilka podána

pokračování

k poštovní přepravě, pochybila, nemůže jít podle názoru stěžovatele toto pochybení k jeho tíži. K tomu stěžovatel poukázal na některé nálezy Ústavního soudu.

[6] Z uvedených důvodů stěžovatel navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení.

[7] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu uplatněných stížnostních bodů a po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná. K tomu úvodem poznamenává, že otázku nanesenou stěžovatelem v jeho kasační stížnosti ve své judikatuře již opakovaně řešil, a to ať už ve zmiňovaném usnesení rozšířeného senátu ze dne 19. 12. 2017, č. j. 10 As 20/2017 – 49, tak i v navazujících věcech vedených pod. sp. zn. 3 As 16/2017 a sp. zn. 3 As 43/2017. Obsah kasační stížnosti v projednávané věci je ostatně v argumentační části téměř doslovně stejný, jako byl právě v poslední uvedené věci, kdy byl tehdejší stěžovatel zastoupen týmž advokátem jako nyní. Nejvyšší správní soud proto ke stěžovatelově obsáhlé polemice s názorem rozšířeného senátu na spornou právní otázku jen ve stručnosti uvádí, že jeho rozhodnutí je pro krajské soudy i pro tříčlenné senáty Nejvyššího správního soudu závazné a procesní předpisy neobsahují žádnou cestu, jak se od právního názoru v něm vysloveného odchýlit. Krajský soud se v napadeném rozsudku právního názoru rozšířeného senátu na výklad ustanovení § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu důsledně držel, a proto mu v tomto směru nelze nic vyčíst, senát nyní rozhodující ve věci se nadto s právním názorem rozšířeného senátu v plném rozsahu ztotožňuje a na odůvodnění jeho usnesení v plném rozsahu odkazuje.

[8] Namítá-li stěžovatel, kromě polemiky s již zaujatým právním názorem na stěžejní otázku, dále to, že byl Českou poštou uveden v omyl a že nemůže vzhledem ke své dobré víře a oprávněnému očekávání nést následky jejího chybného postupu v podobě zamítnutí svého odvolání pro opožděnost, pak je nutno upozornit na to, že tato námitka nemá svůj předobraz v námitkách uplatněných v žalobě, v níž stěžovatel postavil svoji obranu na tvrzení o včasném podání odvolání. V důsledku toho řešil krajský soud jím uváděný rozpor mezi datem na podacím lístku a razítkem na obálce v obou svých rozsudcích jen v rámci posouzení skutečného data podání zásilky. Stěžovatelem nově formulovaná námitka je tak podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřipustná.

[9] S ohledem na výše uvedené vyhodnotil Nejvyšší správní soud napadený rozsudek jako zákonný, kasační stížnost proti němu podanou proto podle § 110 odst. 1, *in fine*, s. ř. s., zamítl.

[10] Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá tudíž právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, žalovaný byl ve věci úspěšný, nevznikly mu však náklady řízení přesahující běžný rámec jeho úřední činnosti; Nejvyšší správní soud proto nepřiznal náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti žádnému z účastníků (§ 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 29. září 2020

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu